haft i skatteåret 1959-60 for kommunegrupperne, henvises til den som bilag 3 optagne tabel.

For *statskassen* ville forslagene i året 1959-60 have haft følgende samlede virkning:

Merudgift:

Overtagelse af kommunernes direkte andel i folkepensionsudgifterne		95,0 mill. kr.
Overtagelse af kommunernes direkte andel i enkepensionsudgifterne		2,0 - -
Overtagelse af kommunernes udgifter til mødrehjælp m. m.		7,1 - -
		104,1 mill. kr.

Besparelse og merindtægt:

Bortfald af tilskud vedrørende ejendomsskylden i Københavns amtskommune	3,0 mill. kr.	
Overtagelse af kommunernes andele i:		
Forlystelsesafgiften	16,0 - -	
Afgiften af stærke drikke	10,6 - -	
		29,6 mill. kr.
Statens nettoudgift		74,5 mill. kr.

Bemærkninger til de enkelte paragraffer.

Til § 1.

Bestemmelsen i forslagets § 1 går ud på at fastslå, at kun ejendomme, for hvilke der i medfør af lov om vurdering og beskatning til staten af faste ejendomme (statsejendomsskatteloven) er foretaget ansættelse af grundværdien, svarer kommunal grundskyld, og at der, forinden påligningen foretages, skal ske fradrag for forbedringer på samme måde som ved beskatningen til staten; dette svarer til de gældende bestemmelser i den kommunale ejendomsskattelovs § 12, hvorefter kommunal grundskyld udredes på grundlag af de værdiansættelser, der lægges til grund ved beregning af grundskyld til staten.

Af ejendomme, der i henhold til statsejendomsskattelovens § 7 er undtaget fra vurdering, f. eks. kirker og kirkegårde, befæstningsanlæg, fyranlæg m. v., svares der således ikke kommunal grundskyld.

Til § 2.

De gældende bestemmelser om fastsættelse af grundskyldpromillerne i København, Frederiksberg, købstæderne, de sønderjyske flækker og Marstal findes i den kommunale ejendomsskattelovs §§ 4-5. Da der ikke længere gælder forskellige regler vedrørende udskrivning af grundskyld i disse kommuner, er bestemmelserne i forslaget samlet i én paragraf.

Ifølge lovens §§ 4 og 5 fastsætter kommunalbestyrelsen grundskyldpromillen for 4-årige perioder ad gangen. Før de ændringer i grundskyldpromillerne, der skete i forbindelse med indførelsen af tillægsgrundskylden fra skatteåret 1955-56 og den ekstraordinære grundskyld fra skatteåret 1959-60, var niveauet for udskrivning af grundskyld i bykommunerne nogenlunde uændret på et forholdsvis lavt niveau. Efter den gennem tillægsgrundskylden og den ekstraordinære grundskyld skete betydelige forøgelse af udskrivningen af grundskyld i bykommunerne udgør grundskyldpromillen i næsten alle bykommuner mellem 24 og 26. Da det må antages, at der ikke vil være særligt stort behov for at ændre grundskyldpromillerne i disse kommuner, er det foreslået, at kommunalbestyrelserne fremover fastsætter grundskyldpromillen uden tidsfrist. På den anden side vil kommunalbestyrelserne efter forslaget være frit stillet med hensyn til at ændre grundskyldpromillen til enhver tid.

Ifølge §§ 4 og 5 i den gældende lov gælder det også, at grundskyldpromillen ikke kan fastsættes lavere end den for skatteåret 1958-59 gældende promille; det vil i næsten alle bykommuner sige 10-12 promille. Herudover opkræves ekstraordinær grundskyld med 14 promille. Som anført i de almindelige bemærkninger foreslås den ordinære og den ekstraordinære grundskyld opkrævet under ét, således at grundskyldpromillen ikke kan fastsættes lavere end den samlede ordinære og ekstraordinære grundskyldpromille i skatteåret 1960-61; det vil således sige, at grundskyldpromillen i næsten alle bykommuner ikke kan blive lavere end 24-26.

Efter de gældende bestemmelser, jfr. lovens § 4, stk. 2, og § 5, stk. 2, fastsættes grundskyldpromillerne i forbindelse med vedtagelsen af overslaget for det første regnskabsår i vedkommende 4-årige periode i overensstemmelse med de for behandling af kommunernes overslag til enhver tid gældende regler, d. v. s. ved to behandlinger med mindst 14 dages mellemrum. I mange bykommuner foretages beregningen af ejendomsskatterne normalt i god tid inden skatteårets begyndelse. I sådanne kommuner er det mindre hensigtsmæssigt, at fastsættelse af en ny grundskyldpromille først sker i forbindelse med overslagets vedtagelse i slutningen af marts måned. Ved den foreslåede affattelse af paragraffens stk. 2 er den hidtidige fremgangsmåde for grundskyldpromillens fastsættelse (to behandlinger med mindst 14 dages mellemrum) bevaret, men beslutningen skal ikke mere træffes i forbindelse med overslagets ved-